

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420203400
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420203400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci navrhovateľky: Z. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX proti manželovi: I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode: N. Y., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 30. júla 2021 č. k. 11P/103/2020-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. vyhovel návrhu navrhovateľky a manželstvo účastníkov konania rozviedol. Výrokom II. zveril maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky od právoplatnosti rozsudku s tým, že otec je povinný prispievať na jej výživu vo výške 30,- eur mesačne. Vo výroku III. určil, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Výrokom IV. nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 18, § 23 ods. 1,2,3, § 24 ods. 1, § 25 ods. 2, § 27 ods. 1, § 28 ods. 1,2, § 62 ods. 1,2,3,4,5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, ust. § 52, CMP ako aj s zisteným skutkovým stavom na základe čoho prijal záver, že návrh navrhovateľky je dôvodne podaný. Poukázal na to, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.08.2020 domáhala rozvodu manželstva, pričom návrh odôvodnila tým, že zo začiatku mali len menšie problémy v manželstve, ale k vážnemu narušeniu manželských vzťahov došlo v roku 2007, kedy manžel začal nadmieru užívať alkoholické nápoje a opakovane mal mimomanželské pomery. Poukázala na to, že postupom času sa u manžela problém s alkoholom a agresivitou stupňoval. Bol odsúdený za to, že viedol motorové vozidlo bez vodičského preukazu. Zdôraznila, že počas manželstva sa im manžel viackrát vyhrážal usmrtením, podpálením, aj dcére sa vyhrážal. Manžel psychicky týral dcéru a fyzicky napadol navrhovateľku. Uviedla, že podala na manžela trestné oznámenie a momentálne je tretíkrát vo výkone trestu. Navrhla, aby súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a manžela zaviazal na platenie výživného vo výške 30,- eur mesačne, vzhľadom na to, že je vo výkone trestu odňatia slobody.

2. Manžel navrhovateľky v priebehu konania uviedol, že súhlasí s rozvodom manželstva a so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky s tým, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude žiadať zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti. Uviedol, že pred nástupom na výkon trestu žili v spoločnej domácnosti, aj spolu hospodárili, aj sa intímne stýkali. Manželka nepracovala, všetko sa hradilo z jeho príjmu. Zdôraznil, že posielal dobrovoľné výživné. Priznal svoju vinu, že mal aj

iné ženy, ale odkedy sa im narodila maloletá, všetko skončilo. Uviedol, že nepracuje vo výkone trestu a je ochotný posilať minimálne výživné. Nežiadal upraviť styk s maloletou dcérou, sú v občasnom telefonickom kontakte a bude rád, keď to tak aj zostane. Okrem toho uviedol, že keď sa chce manželka rozvieť, nebude jej v tom brániť a súhlasil s tým, aby súd prvej inštancie rozhodol bez jeho prítomnosti na pojednávaní.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že manželstvo účastníkov je nefunkčné a formálne a návrh navrhovateľky je dôvodný. Vychádza zo záveru, že vzťahy medzi manželmi sú hlboko, vážne a trvale narušené a nie je predpoklad obnovenia manželského spoložitia. Konštatoval, že manželstvo účastníkov neplní funkcie stanovené v Zákone o rodine, pretože manželia spolu nežijú, nehospodária, intímne sa nestýkajú a spoločne nezabezpečujú výchovu a starostlivosť o maloleté dieťaťa. Pokiaľ ide o rozvrat v manželstve účastníkov konania, dospel k záveru, že tento je vážny a trvalý, v dôsledku požívania alkoholických nápojov manžela, jeho agresívneho správania voči manželke. Pri rozhodovaní o úprave práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu súd prvej inštancie prihliadol na schopnosti a možnosti oboch rodičov a potreby maloletého dieťaťa. Uviedol, že starostlivosť o dieťa zabezpečuje matka, pričom v jej starostlivosti neboli zistené nedostatky, preto zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti. Ďalej súd prvej inštancie rozhodol, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia z dôvodu, že skutočnosť, že rodičia maloletého dieťaťa nebývajú spolu, neobmedzuje rodičovské práva a povinnosti žiadneho z rodičov. Pri určení výšky výživného vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a tiež zo schopností a možností oboch rodičov. Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré matka uviedla, sú primerané veku dieťaťa. Vzhľadom na skutočnosť, že otec dieťaťa je vo výkone trestu odňatia slobody, súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu dieťaťa sumou 30,- eur mesačne. Uvedená suma je blízka minimálnej výške výživného, ktoré v súčasnej dobe predstavuje sumu 29,86 eura mesačne. O trovách rozhodol, tak že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania,.

4. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie manžel navrhovateľky, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Vo svojom odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozvodom manželstva do jeho prepustenia z výkonu treste, lebo nemá možnosť kvôli pandémie COVID 19 návštevy a kontaktu, aby mohol chytiť za ruku manželku a objasniť ju porozprávať sa o všetkom, možno by ustúpila od rozvodu. Poukázal na to, že súd sa nezoberal, kto sa staral o rodinu, pokiaľ ho nezavreli. S rozvodom nesúhlasil aj z toho dôvodu, že má šancu bývať s manželkou a dcérou preto je toho názoru, aby súd zrušil rozsudok a dal ešte šancu jeho manželstvu. Zdôraznil, že ľúbi svoju manželku aj dcéru a spraví preto všetko aby udržal rodinu a nevypije už žiaden alkohol. Uviedol, že manželstvo bez jeho prítomnosti je neplatné s tým, že človek sa vo výkone trestu trápi, uviedol, čo súd nezobral do úvahy. Navrhol, aby súd počkal na jeho prepustenie, aby mohol dokázať svojej rodine nápravu a polepšenie lebo pre neho manželstvo znamená strašne veľa.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu manžela uviedol, že je nespochybniteľná vôľa manžela uznať si vinu, zmeniť svoje správanie pozitívnym smerom a po návrate z výkonu trestu byť nápomocný matke dieťaťa i dieťaťu samotnému. Poukázal na to, že súd prvej inštancie prostredníctvom dožiadaného súdu vypočul manžela a pri vynesení rozsudku vychádzal z vlastného vyjadrenia otca, ktorý vo svojej výpovedi sám vyjadril súhlas s rozvodom manželstva aj so zverením maloletej dcéry do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Súčasne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu manžela poukázala na to, manžel súhlasil s rozvodom a neskôr sa odvolal a s rozvodom už nesúhlasí. Žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť, s tým, že stále trvá na svojom návrhu.

7. Manžel vo svojom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky zotrval na svojom tvrdení, že nesúhlasí s rozvodom manželstva, nakoľko sa nachádza v ÚVTOS Leopoldov a nevie svojej manželke dokázať zmenu na sebe a tak isto svojej dcére. Žiadala zohľadniť, že na budúci rok ho majú prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody a chce udržať svoju rodinu pokope, aby aj ich maloleté dcéra vyrastala kompletnej rodine. Ďalej uviedol, že manželka mu povedala, že môžu bývať spolu ale chce, aby sa rozvedli s čím on nesúhlasí a urobí všetko preto, aby dokázal svoju lásku k nim. Zdôraznil, že nevie prečo ÚPSVaR Nové Zámky tiež trvá na ich rozvode, podľa jeho názoru, by mali byť za to, aby rodina bola pokope a nie rozvrátená.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1 a contrario, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak, je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 23 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

12. V citovanom ustanovení je uvedená všeobecná hmotnoprávna podmienka rozvodu manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spoluzitia. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva. Predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom

13. V danej právnej veci ide o konanie o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode v súlade s ustanovením § 23 a § 24 Zákona o rodine. V konaní bol preukázaný ten skutkový stav, ktorý opísal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku. Bolo zistené, že v januári 2021 bol manžel vzatý do väzby a doposiaľ je vo výkone trestu odňatia slobody. Problémy v manželstve nastali už v roku 2007, kedy začal manžel vo zvýšenej miere požívať alkoholické nápoje a mal mimomanželské vzťahy. Vážny rozvrat manželstva nastal máji 2020, kedy bol manžel prepustený z väzby a začal ešte vo väčšej miere požívať alkoholické nápoje pod vplyvom ktorých fyzicky útočil na navrhovateľku, vyhrážal sa jej aj maloletej dcére preto bola nútená zavolať policajnú hliadku a podať trestné oznámenie. V dôsledku agresívneho tohto správania manžela, ktoré možno označiť aj za príčinu rozpadu manželstva sa navrhovateľka citovo odcudzila a nie je už ochotná obnoviť s manželom spoluzitie. Navrhovateľka v návrhu na rozvod manželstva vyslovila obavy o svoj život a život maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že agresivita manžela stúpa aj v čase keď nie je pod vplyvom alkoholu a je extrémne výbušný a nevie sa ovládať. Z uvedeného je možné dospieť k záveru že vzťahy medzi manželmi sú dlhodobo vážne narušené a s ohľadom aj na postoj navrhovateľky nie je predpoklad, že dôjde k reparácii takto narušených vzťahov. Z uvedených dôvodov boli aj podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky na rozvod manželstva.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver. V konaní mal jednoznačne preukázané, že medzi manželmi existuje kvalifikovaný rozvrat manželstva. Navrhovateľka nemá ďalší záujem v takomto vzťahu s manželom zotrvať. K rozvratu došlo v dôsledku požívania alkoholických nápojov manžela a jeho agresívneho správania voči manželke a dieťaťu. Manžel v odvolaní vyslovil nesúhlas s rozvodom manželstva s odôvodnením, že chce aby súd počkal do jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, aby mohol dokázať svojej rodine, že sa zmenil, že má záujem o svoju rodinu. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, námietky manžela prezentované v odvolaní nepovažoval za opodstatnené. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že manžel v konaní pred súdom prvej inštancie najskôr s rozvodom súhlasil a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Z výsledkov vykonaného dokazovania bezpochyby vyplýva, že v manželstve účastníkov je hlboký a trvalý rozvrat a navrhovateľka odmieta obnoviť spoluzitie s manželom potom, čo bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a má strach z jeho násilného správania voči nej a maloletému dieťaťu. V priebehu konania navrhovateľka uviedla, že pred nástupom manžela na výkon trestu odňatia slobody vo

zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje a fyzicky ju napadol a škrtil, preto podala trestné oznámenie a manžel bo vzatý do väzby pre nebezpečné vyhrážanie. Počas odvolacieho konania navrhovateľka napriek odvolaniu manžela a dôvodom, ktoré uviedol v podanom odvolaní zotrvala na podanom návrhu na rozvod manželstva a svoj názor nezmenila. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že nikoho nemožno nútiť, aby v manželstve zotrval, ak sú splnené zákonné podmienky na jeho rozvod, tak ako je tomu v tejto veci. Preto pokiaľ navrhovateľka odmieta zotrvať v manželstve s vyššie uvedených vážnych dôvodov a nemá záujem na obnovení spolužitia nemôže ju súd nútiť k ďalšiemu spolužitiu s manželom, aj keď manžel s rozvodom manželstva nesúhlasí.

15. Súd prvej inštancie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na dobu po rozvode manželstva správne rozhodol s odkazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, ktoré v odôvodnení rozsudku aj citoval a na ktoré aj odvolací súd odkazuje. Počas manželstva účastníkov konania sa narodila maloletá dcéra N., ktorú súd zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky ako matky, pretože sa o ňu od narodenia riadne stará. Otec túto skutočnosť a ani ďalšie výroky rozsudku týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností bližšie v odvolaní nenapádal a ani neuvádzal, že by v týchto bodoch súd nesprávne rozhodol. Súd prvej inštancie s ohľadom na skutočnosť, že otec v súčasnosti môže plniť vyživovaciu povinnosť iba v minimálnej výške správne otcovi uložil povinnosť platiť výživné a to v sume 30,- euro mesačne.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie konanie viedol v súlade s procesnými predpismi, vykonal primerané dokazovanie a vo veci správne rozhodol. Odvolacie námietky manžela musel odvolací súd posúdiť ako nedôvodné. Odvolací súd nepovažoval za správne vyhovieť odvolaciemu návrhu manžela v smere zrušenia napadnutého rozsudku, preto tento rozsudok v celom jeho znení ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).